

Το λεύκασμα της Εξομολογήσεως

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη *ανάρτηση*: <http://www.pemptousia.gr/2014/11/i-ofelia-tis-exomologiseos-1/>]

Αυτό το λεύκασμα της στολής παρουσίασε ο πατέρας του Ασώτου, όταν έλεγε: «φέρτε έξω την πρώτη στολή και ντύστε τον» (Λουκ. 15,22), σαν να έλεγε: «Βγάλτε από τα σώματά τους την μαυρίλα της κοσμικής και δαιμονικής πλάνης και ντύστε τα, λευκάνετε τα με την ασπράδα του αγιασμού». Αυτό το λεύκασμα, μάλιστα με το αίμα του αρνίου του μυστικού, του Κυρίου μας, φανέρωσε εκείνος ο νεανίσκος ο οποίος ήταν στον τάφο του Κυρίου το πρωί της Κυριακής, όταν πήγαν να ζητήσουν το σώμα του Χριστού η Μαγδαληνή Μαρία και οι άλλες, ο οποίος ήταν ντυμένος με λευκή στολή, σαν να έδειχνε ο άγγελος πως λεύκανε και σώματα και ψυχές ο αναστημένος Ιησούς. Αυτό είναι το θαυμαστό: πώς λεύκανε το κόκκινο αίμα; Λέει τον τρόπο: έπλυνε πρώτα, έπειτα λεύκανε. Το πλύσιμο φανερώνει την αφαίρεση της μεγάλης θλίψεως, δηλαδή της αμαρτίας του Αδάμ, και γι' αυτό έλεγε ο προφήτης: «ξέπλυνέ με από το ρύπο της ανομίας μου και καθάρισέ με από την αμαρτία μου». (Ψαλ. 50,4). Αυτό το πλύσιμο με την κρυμμένη δύναμη του Πνεύματος έκανε το χαριτωμένο αίμα του αρνίου, το δε λεύκασμα, δηλ. τον αγιασμό και τα στεφάνια της δόξης, ο αναστημένος Ιησούς.

Πηγή: eikonografies.gr

Γι' αυτόν τον καθαρισμό έλεγε ο μακάριος Παύλος: «ούτε διαμέσου του αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διαμέσου του δικού Του αίματος, εισήλθε μια φορά για πάντα στα Άγια των Αγίων και βρήκε για μας αιώνια λύτρωση».(Εβρ. 9,12). Μάθαμε την ωραιότητα την οποίαν το καθαρό αρνίο, ο Ιησούς Χριστός, με την έκχυση του παναχράντου αίματός του έδωσε στους ευλογημένους μάρτυρες και τους υπόλοιπους αγίους.

Θέλω τώρα να δω, αν και η ωραιότητα που αποκτούν οι εξομολογούμενοι είναι όμοια. Και λέω, ναι! Αμέσως ο μακάριος Ιωάννης παρουσιάζει την απολύτρωση των αμαρτωλών από τον Χριστό και φαντάζεται και κηρύττει τον Χριστό αρνίο. Δηλαδή, με τον ίδιο τρόπο που ο Χριστός ως αρνίο λεύκανε τους μάρτυρες, έτσι και τους αμαρτωλούς. «Να, λέει, ο αμνός του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου». Ο ίδιος ο Θεός λέει στον Ιεζεκιήλ: «Εάν όμως ο αμαρτωλός μετανοήσει και αποστραφεί όλες τις αμαρτίες που έκανε, και τηρήσει όλες τις εντολές μου και εφαρμόσει δικαιοσύνη και έλεος, θα μακροημερεύσει και δεν θα τιμωρηθεί με πρόωρο θάνατο. Όλες οι αδικίες που έκανε, δεν θα τις θυμηθεί πλέον ο Θεός, αλλά για την ενάρετη ζωή του, θα ζήσει για πολύ»(Ιεζ. 18, 21-22). Όποιος επιστρέψει, λέει, από τις ανομίες του, θα ζήσει. Και πώς θα ζήσει; Θα κατοικήσει η ζωή σ' εκείνον, η οποία είναι ο ίδιος Θεός, όπως λέει ο ίδιος: «Εγώ είμαι η ζωή και η

αλήθεια». Και τί είδους ζωή θα ζει έχοντας τον Χριστό μαζί του; Θα γνωρίζει τον Πατέρα του ουρανού, όπως λέει ο ίδιος ο Χριστός: «Και αυτή είναι η αιώνια ζωή: το να γνωρίζουν εσένα, το μόνο αληθινό Θεό»(Ιω. 17,3).

Ω τρισμακάριε άνθρωπε, εσύ ο οποίος με αληθινή μετάνοια εξομολογείσαι. Ω, πώς γίνεσαι κατοικητήριο του Υιού του Θεού, και γνώστης του ουράνιου Πατέρα! Από τώρα σου λέω τα καλά μηνύματα, πως, όταν ανέβεις στην αιώνια ζωή, θα βλέπεις τον Πατέρα των φώτων και θα τον γνωρίζεις. Αντιλαμβάνεσθε, αδελφοί μου τίμιοι, τί συμβαίνει στους μετανοούντες. Αντιλαμβάνεσθε άρχοντες, αντιλαμβάνεσθε αρχιερείς και ιερείς τα αγαθά, δηλαδή τα στολίσματα και τους πλουτισμούς τα οποία δίνει ο ουράνιος Δεσπότης στους μετανοούντες, και τότε μόνοι σας θα τους αποκαλέσετε ισοστάσιους των μαρτύρων.

Στον Ησαΐα αναφέρεται· «Αυτά λέει Κύριος, ο Υψιστος, που αιώνια κατοικεί στα υψηλά, που είναι αγιότατο το όνομά του, Κύριος, Ύψιστος, επαναπαυόμενος και ευαρεστούμενος ανάμεσα στους αγίους. Αυτός ο οποίος δίνει καρτερία και δύναμη στους ολιγόψυχους παρέχει ζωογόνο παρηγοριά στους συντετριμμένους κατά την καρδιά· τον αμαρτωλό επειδή παρέβηκε το θέλημά μου και αμάρτησε για λίγο διάστημα, τον τιμώρησα και τον λύπησα. Εγώ είδα την μετά ταύτα αλλαγή των δρόμων της ζωής του και τον θεράπευσα από την ασθένειά του. Τον παρηγόρησα, έδωσα σ' αυτόν πραγματική παρηγοριά».(Ησ. 57, 15,17,18). Για την αμαρτία, λέει, πως λίγο τον τιμώρησε. Αλλά σκεπτόμενος τους ταπεινούς δρόμους της καρδιάς, αυτού που βρίσκεται στη μετάνοια και εξομολόγηση, λέει πως του έδωσε την αληθινή παράκληση· αυτούς τους δρόμους, τους οποίους και ο προφήτης σημείωνε στους χαριτωμένους Ψαλμούς του: «τα βήματά μου, τα μονοπάτια της ζωής μου και τους δρόμους που ακολούθησα συ προείδες και έμαθες ότι δεν υπάρχει δόλος στη γλώσσα μου»(Ψαλ. 138,3-4). Σαν να λέει: «Σ' αυτήν την εξομολόγηση την οποίαν σου λέω με το στόμα μου, δεν σου λέω ψέματα». Και παρακάτω· «εξέτασε και γνώρισε τον τρόπο της ζωής μου»(Ψαλ. 138,23). Ποιά δε παράκληση λέει να του δώσει; Το Άγιο Πνεύμα, το οποίο στο άγιό του Ευαγγέλιο το ονομάζει Παράκλητο Αληθείας: «Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα και θα σας δώσει άλλον Παράκλητο, για να είναι μαζί σας στον αιώνα: το Πνεύμα της αλήθειας, που ο κόσμος δε δύναται να το λάβει, γιατί δεν το βλέπει, ούτε το γνωρίζει. Εσείς το γνωρίζετε, γιατί μένει κοντά σας και θα είναι μέσα σας. (Ιω. 14,16-17).

Τρία μεγάλα πράγματα σκέφτομαι, αδελφοί μου, ότι ολοκληρώνει ο Κύριος μας σε δόξα όσων προσέρχονται με μετάνοια και εξομολόγηση. Ένα· όπως δεν είχε ανάγκη να βαπτισθεί, διότι «Αυτός δεν έκανε αμαρτία ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του», όμως βαπτίσθηκε. Ούτε είχε ανάγκη να προσευχηθεί, αλλά προσευχήθηκε στην ανάσταση του Λαζάρου και στο όρος των Ελαιών· στον Λάζαρο, όταν σήκωσε τα μάτια στον ουρανό και είπε: «Πατέρα, σε ευχαριστώ,

διότι με άκουσες, στο δε Όρος, όταν γονάτισε προσευχόταν, λέγοντας, «Πατέρα, αν θέλεις, απομάκρυνε αυτό το ποτήρι από εμένα»(Λουκ. 22,41-42).

Έτσι δεν είχε ανάγκη να εξομολογηθεί, διότι ήταν πλάσμα καθαρότατο, αλλά έδωσε παράδειγμα εξομολογήσεως. Είχε μικρό παράπονο ως άνθρωπος και το εκφράζει και το λέει στον παντοδύναμο Θεό. Στον προφήτη Ιερεμία, στον οποίο και παρουσιάζει τον εαυτό του ως αρνίο, λέει· «Εγώ δε ως αρνίο άκακο, που οδηγείται προς θυσία, δεν γνώριζα, που οδηγούμαι. Οι εχθροί μου σκέφθηκαν και πήραν πονηρές αποφάσεις εναντίον μου λέγοντες· ελάτε, ας βάλουμε στον άρτο του δηλητηριώδες βότανο· Κύριε, συ ο οποίος κρίνεις με δικαιοσύνη, συ ο οποίος ερευνάς και γνωρίζεις νεφρούς και καρδιές, ας δώσεις να δω εγώ την εκ μέρους σου τιμωρία τους, διότι εγώ σε σένα αποκάλυψα και εμπιστεύθηκα το δίκαιό μου».(Ιερεμ.11,19-20) Ξεσκέπασα, λέει, την καρδιά μου και εκφράζω το παράπονό μου. Αυτοί οι παράνομοι με σύρουν σαν ένα ταπεινό και άκακο αρνίο να με σφάξουν και σου λέω το μεγάλο μου δίκαιο και κρίνε. «Κρίνε με Θεέ μου, και εκδίκασε την υπόθεσή μου από ένα έθνος, που δεν πιστεύει σε σένα... Γιατί με απομάκρυνες από κοντά σου;». Θεέ Πάτερα, γιατί με εγκατέλειπες «γιατί αφήνεις να με συνθλίβει ο εχθρός μου ώστε να περνώ τις μέρες μου σκυθρωπός και θλιμμένος»(Ψαλ. 42,1-2).

[Συνεχίζεται]